

arici po- go- nici

Nr. 6, ALBUM PENTRU CEI
MICI, EDITAT DE REVISTA
"LUMINIȚA", 1964

Scoala Elementara

Com. *Melanciu*

1 Iunie

CALENDAR

VLĂSTARUL

Aici, în piscuri de Carpați semețe,
E țara mea și-a visurilor mele.
Și toate visurile-s îndrăznețe,
Căci se-mplesc sub purpurii drapele.

În mine țara-și vede viitorul
Și holdele și codrii de furnale,
Pe mine mă iubește-ntreg poporul!
Eu sînt vlăstarul fericirii sale.

E ziua noastră! Ziua celor mici,
Băieți voioși, fetițe fericite,
Cu glasuri argintii de rîndunici,
Cîntînd sub cerul patriei iubite.

Azi ne jucăm prin parcuri și grădini,
Dar mîine, țară, vom nălța palate,
Vom scrie cărți, vom ridica uzini
Și te-om slăvi în piscurile toate!

Poezii de VICTOR TULBURE

Desene: D. DOBRICĂ

CIREȘUL

După cîte știi, băiete,
Și cireșului i-e sete.

Zi de zi, la rădăcină,
Toarnă-i o găleată plină!

Că, la rîndul lui, și el
Te va răsplăti la fel.

Și-ți va da — atît cît vrei —
Și cireșe, și cercei!

CRÎNG VESEL

Presuri, cintezoii,
Grauri și mierlițe
Cîntă în zăvoi,
Cîntă-n poienițe.

Și copii se strîng,
Că e vremea bună,
Iar voiosul crîng
De cîntări răsună.

Cui
te-asemeni?

Cum se piaptănă pisica,
Ți-o fi arătat bunica...
Vrăbiile vin și ele
De cu ziuă să se spele...
Ai văzut cît de curate
Sînt albinele surate!
Florile, chiar cînd nu plouă,
Fața și-o clătesc cu rouă.
Numai Ghiță ce guiță
Și-are sfîrcul de codiță,
Balta, unde-n drum o vede,
Drept în ea se și repede...

...Ai putea cumva să-mi spui:
Dintre toți, te-asemeni cui?

UNDE MERCEM AZI?

LA MARE

Marea este și pentru cei mici, nu numai pentru părinți și bunici. Și la urma urmei, ei nici nu știu să se joace ca voi pe plajă, în nisip, în fel și chip, făcând palate în care, pe furiș, intră scoicile prin acoperiș. Părinții toată ziua ar vrea să vă culce. Să vă spun un secret: ei au venit la mare numai ca să vă încurce. Așa le merge gura: «Mirela, ce faci?». «Unde te duci?». «Stai aici!» Mai rău ca la bunicii mici. Dar acum ați venit cu mine și eu, știți, nu fac scandal. O să vă explic marea, val cu val.

Marea este o apă folositoare. Ea se

întinde de aici și pînă în zare. Se întinde și mai departe, firește, dar marea aia nu se vede și nu ne privește. Vapoarele alunecă pe apă — fiș, fiș — ca la un fel de săniuș. Dar mai bine dacă privești, vezi că alunecă pe pești. Peștii sînt aici mulți ca iarba. Și cresc singuri, cum îmi crește mie barba. Unii dansează, alții au pene de papagal și cîntă pe lîngă Insula de Coral. Rechinii umblă la ei cu ferăstraie, și dacă te prind te taie. Unde este apa mai adîncă înoată niște pești urîți, atît de urîți, că nici ei între ei nu se mî-nîncă. Porcul de mare rîmă algele pe

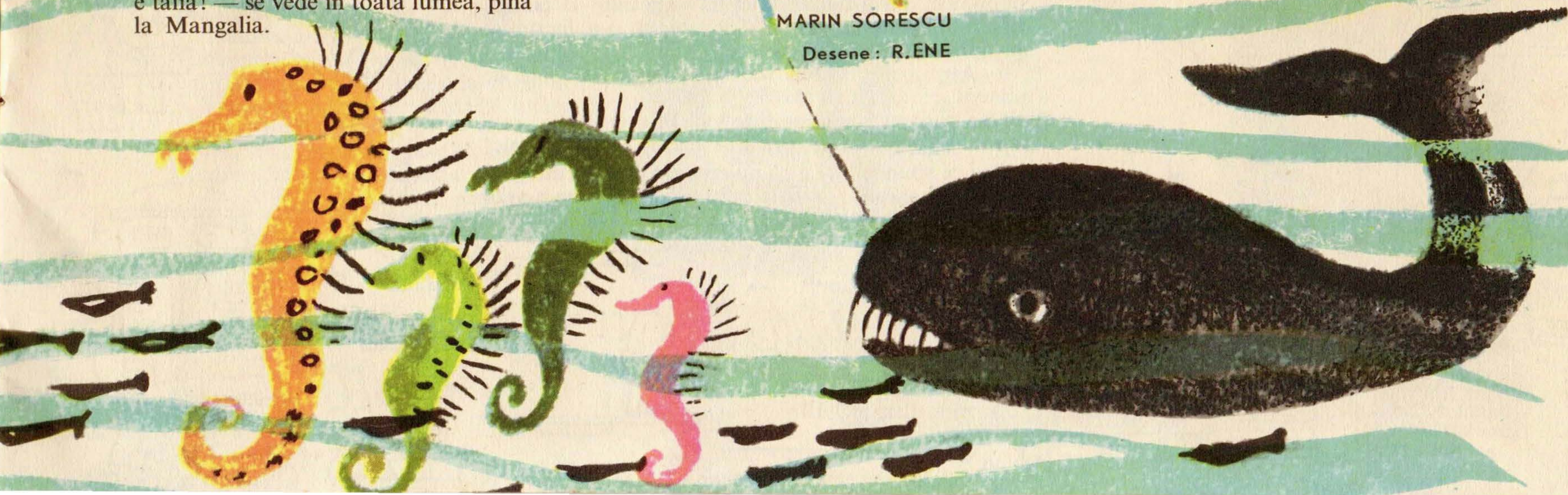
lingă maluri, de se fac deasupra valuri. Balena este aproape cît luna. N-am o undiță la-ndemîna, că acum aș prinde una. Dar mai bine hai să ne urcăm în barca asta pe care o leagăna valul și să privim litoralul. Știți din povești că mărire toate au pe fundul lor numai palate. Oamenii au scos palatele din mare, cu niște macarale, să mai stea și pe pămînt în soare. Priviți aceste castele, cum curge sarea pe ele... Și încă nu ați văzut totul. Cel mai frumos e portul. În port marea scapă printre pescăruși, ca printr-o plasă. Aici sînt fel de fel de vapoare, cum avem și noi pe-acasă. Se suie oamenii în ele, își aprind țigara și se joacă de-a depărtarea. Farul acesta — ce înaltă-i e talia! — se vede în toată lumea, pînă la Mangalia.

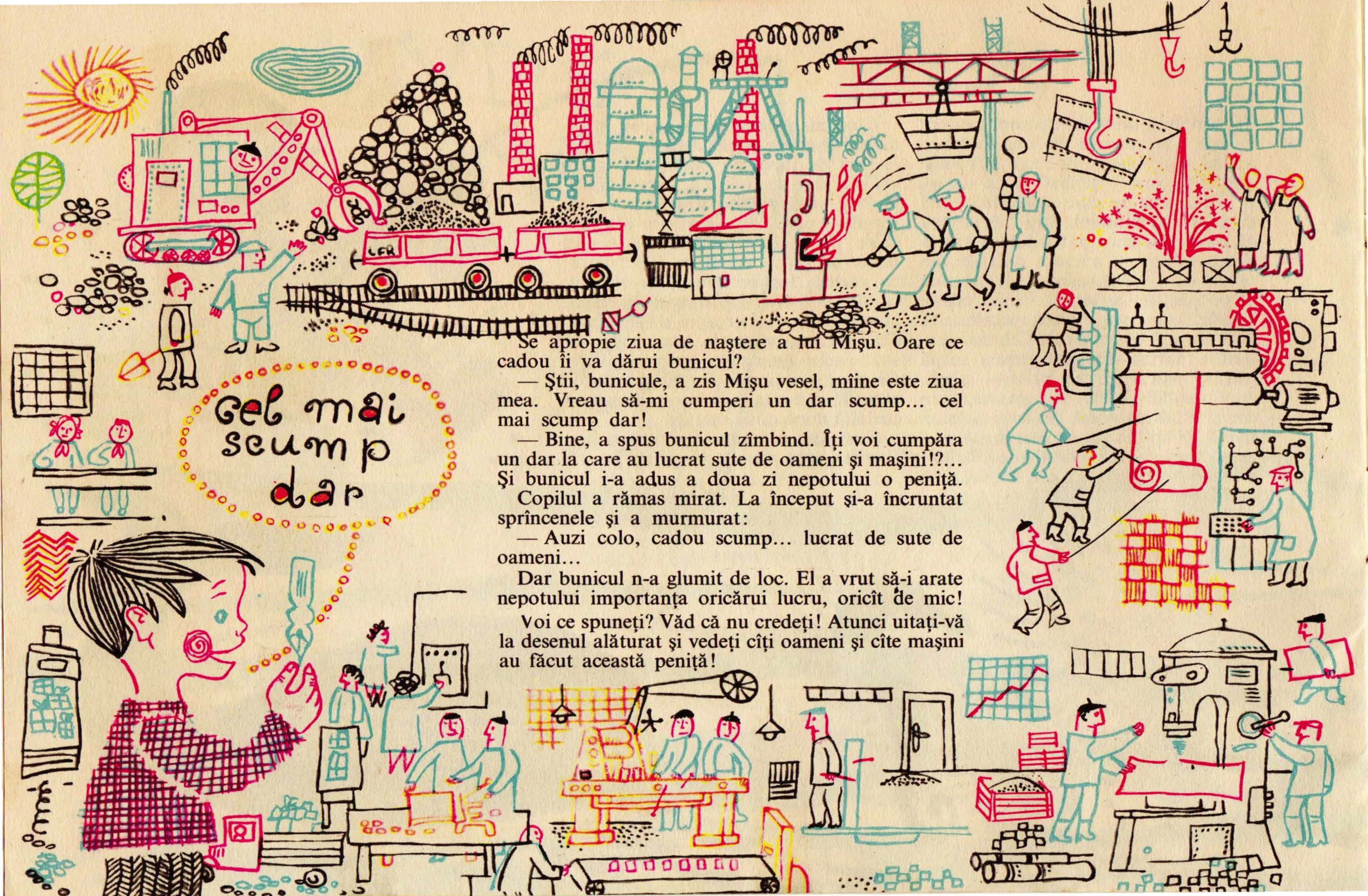
Cînd marea are vreun necaz în familie fulgeră și tună. Asta se cheamă «sezon de furtună». Atunci pe plajă nu mai stai, sugînd dintr-o rază ultravioletă, ca dintr-un pai. Furtuna trece repede, apare soarele și noi alergăm către plajă de ne sfîrșie picioarele. Ieșim de prin case și de sub pălării, ca melcii din cochilii. Dar să știți, copii: ce e prea mult strică în viață, cum scrie și pe borcanul de dulceață. Deci să nu-mi stați toată ziua în soare, că n-aveți șapte piei pe spinare. Ci să vă uitați cum fac plajă valurile care aleargă iute și se întorc pe partea cealaltă după două minute.

Cam asta e marea. Și bună, și rea. V-o las zece zile să vă jucați cu ea.

MARIN SORESCU

Desene: R.ENE

cel mai scump dar

Se apropie ziua de naștere a lui Mișu. Oare ce cadou îi va dăruî bunicul?

— Știi, bunicule, a zis Mișu vesel, mîine este ziua mea. Vreau să-mi cumperi un dar scump... cel mai scump dar!

— Bine, a spus bunicul zîbind. Îți voi cumpăra un dar la care au lucrat sute de oameni și mașini!?... Și bunicul i-a adus a doua zi nepotului o peniță.

Copilul a rămas mirat. La început și-a încruntat sprîncenele și a murmurat:

— Auzi colo, cadou scump... lucrat de sute de oameni...

Dar bunicul n-a glumit de loc. El a vrut să-i arate nepotului importanța oricărui lucru, oricît de mic!

Voi ce spuneți? Văd că nu credeți! Atunci uitați-vă la desenul alăturat și vedeți cîți oameni și cîte mașini au făcut această peniță!

Secretul scrisorii

Tudor îl văzu pe tatăl său scriind și-i zise:

— Vreau și eu, tăticuțule, să-i trimit o scrisoare lui Andrei, dar nu știu să scriu.

— Scrisul e un lucru simplu, i-a răspuns tatăl. Vei începe de la stînga la dreapta.

— Dă-mi și mie tocul tău să scriu!

— Bine, a spus tatăl și i-a dat copilului tocul și o foaie de hîrtie.

Tudor s-a așezat la masă, drept, ca tatăl său, și a început să tragă linii cu răbdare, de la stînga la dreapta.

Tatăl, văzînd liniile trase la întîmplare, l-a întrebat:

— Ei, ia spune-mi, ce-o să înțeleagă Andrei din scrisoarea asta?

— Că vreau să învăț să scriu, a spus Tudor.

Povestiri de VICTOR SIVETIDIS

Desene : N. NOBILESCU

În țara răpușilor

(urmare din nr. trecut)

1. Prietenii mei aveau în fiecare dimineață repetiții, iar după-amiază spectacol. Îi urmăream din colțul meu și repetam în gând replicile... Auziți? Sună clopoțelul! începe repetiția.

2. Se repetă «Scufița Roșie»
Vai! Mi-e teamă de lup.
Noroc că lupul e alungat!

4. De ce ai țipat, fetițe?
— M-a speriat zgomotul săbiilor voastre.

3. Am adormit.

6. Ești tristă? Nu-ți place la noi? mă întreabă Crenguța.
— Ba da, dar...
— Dar ce? se amestecă în vorbă Titirez.

7. — Voi munciți, iar eu nu fac nimic.
În timp ce spuneam aceste vorbe Titirez arată păpușilor jurnalul meu.
— Uitați-vă ce-am găsit. Cine-a scris și-a desenat aici atît de frumos?
Am răspuns cu glas stins:
— Eu!
— Bravo! ia uite cum ne-a desenat pe toți! De mâine vei fi sufleurul nostru. Uite textul.

5. Nu te teme. Sîntem cavalerii Portos și d'Artagnan.

8. A doua zi așteptam nerăbdătoare începe-rea repetiției.
— Vom repeta actul al III-lea din «Țara curățeniei»; Pădurea de piepteni — strigă Titirez. Începem!
...Am suflat grozav. În pauză am primit felicitări.

9. După pauză am repetat scena de pe insulă din piesa «Marele Vrajitor». Eram uimită de strălucirea scenei și am uitat să mai suflu.

10. Tocmai atunci Tania, eroina principală, uită replica, iar Titirez opri repetiția.
— Eu sînt de vină, iertați-mă, am răspuns eu plîngînd.

11. Atunci m-am urcat pe scenă și am spus replica în lumina reflectoarelor. Fără să-mi dau seama am început să joc rolul Taniei și nu m-a oprit nimeni.

12. Când am isprăvit, m-au răsplătit ro-pote de aplauze.

— Bravo! mi-a zis Titirez, știi textul. Du-te la locul tău. Păpușile îmi zîm-beau încurajator.

(va urma)

Text și desene:
CLELIA OTTONE

Iepurele

Iată, frageda prăsilă
Din neamul lui Iepurilă.
Stau pe-al ierbilor covor,
Speriați de umbra lor.
De-i pericol, tuști, spre zare,
Ca o umbră zburătoare!

Știți cum se numește el?
Domnul Rică Iepurel.
S-a luat în poză-aici
Ca să o trimită-n dar
La părinți și la bunici
Tocma-n celălalt hotar..
Și la frații lui mai mici.

Ursulețul

Ursulețul alb, de dimineață,
Face-o baie-n apa rece-gheață
Și apoi, ca maică-sa să-l vadă,
Se rostogolește prin zăpadă.
Doctorii, precum s-aude, zic
Că e sănătos și e voinic,
Și că toată ziua are
Mare poftă de mâncare.

Nu-i pot zice «Moș Mărtine»
Cînd e copilaș ca tine!
Dar nici «Frate Ursulică»:
Namilă-i cînd se ridică!

Lupul

Cînd sint mic nici nu sînt lup,
Spuneți-mi, copii, Lupelul,
Nu atac și nici nu rup,
Pot să mă-nfrățesc cu mielul.

Mînzul

Nechează mînzul
Și se-nfige
Pe cele patru
Catalige.
Nu-i pentru el
Un trai domol.
Pămîntului
I-ar da ocol.
Dar mai așteaptă —
Un an, doi —
Să creșteți, călăreți,
Și voi.
Grăbiți-vă, băieți,
Mai tare
Și-i puneți șaua
Pe spinare!

GRADINIȚA ZOOLOGICA

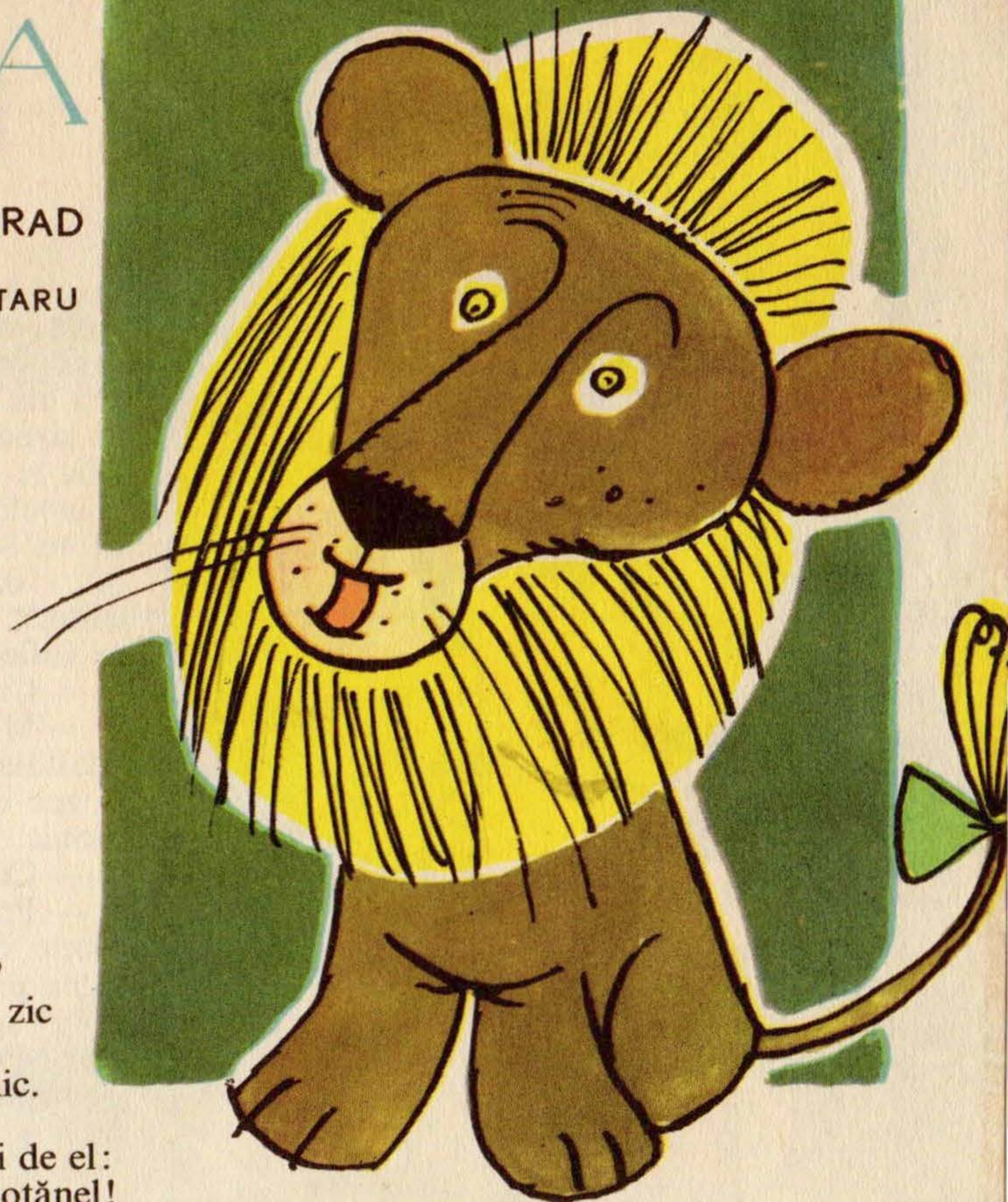
Versuri de ION BRAD

Ilustrații: E. TARU

Leul

E nepot ori e bunic?
Orice-ar fi, tot *leu* îi zic
Și-l invidiez un pic
Că are mustăți de mic.

Voi să nu vă speriați de el:
Deocamdată leu-i motănel!
Tot sărind din zori și pînă seara
Ar putea ajunge în Sahara.

**După o astfel de ploaie
Sanda va fi mai vioale!**

B a i a

Iarna stă pitită sub zero grade în frigider. Gata cu ea, s-a terminat. Sîntem în iunie!... Cine vrea, cine-i mai duce dorul, o gustă de aici din frigider cu lingurița sau o cumpără de pe stradă, pînă nu se topește. E o iarnă de vanilie și de fistic. O iarnă de migdal și ananas. E învelită în foiță și are gust de lapte. E dulce să te lingi pe buze. Nu faceți însă abuz!... Și ce dacă e cald! Trebuie să se coacă grîul, caisele, harbuzul cel cu miezul roșu, trebuie să se înfierbînte bine Marea Neagră.

— Cine?

— Marea Neagră! Vom face baie în ea... Alaltăieri am încercat nițel cu vârful degetului și apa era încă rece. Nu vreau să faceți pneumonie.

— Ce?

— Pne-u-mo-ni-e! E un cuvînt greu de ținut minte de niște copii sănătoși. Hai mai bine să ne pregătim de drum, fiindcă în curînd vom porni spre mare... V-ați spălat azi cum se cuvine? Pe mîini, pe gît, în urechi, pe tot trupul, cu săpunul, cu buretele, cu peria!... Uite, Dan nu s-a spălat, arată ca un vrăbioi scăldat în nisip. Nu va putea merge la mare, în nici un caz. N-o să-l spele nici Marea Neagră!

În casă e zarvă, tevatură, toată lumea se pregătește de drum. Se fac și se desfac bagaje, se umplu geamantane, se deschid toate dulapurile. Vor merge toți la mare: și Ursulețul de pîslă, și Acrobatul de cauciuc, și motanul Grigore. Dan însă nu va merge. El e un caz pierdut, definitiv.

— Cum vrei să mergi la mare cu urechile astea pline de funingine?

Dan își acoperă urechile.

— ...Și cu mîinile astea pătate de cerneală!

Dan își ascunde mîinile, lăsînd urechile descoperite.

— Și cu obrazul ăsta vopsit în fel de fel de culori!... Uită-te în oglindă!

Își întoarce și oglinda fața de la el. O să-și întoarcă fața și Marea Neagră. O să se înfurie, o să ridice talazuri, o să improște cu spume, o să spumege de mînie.

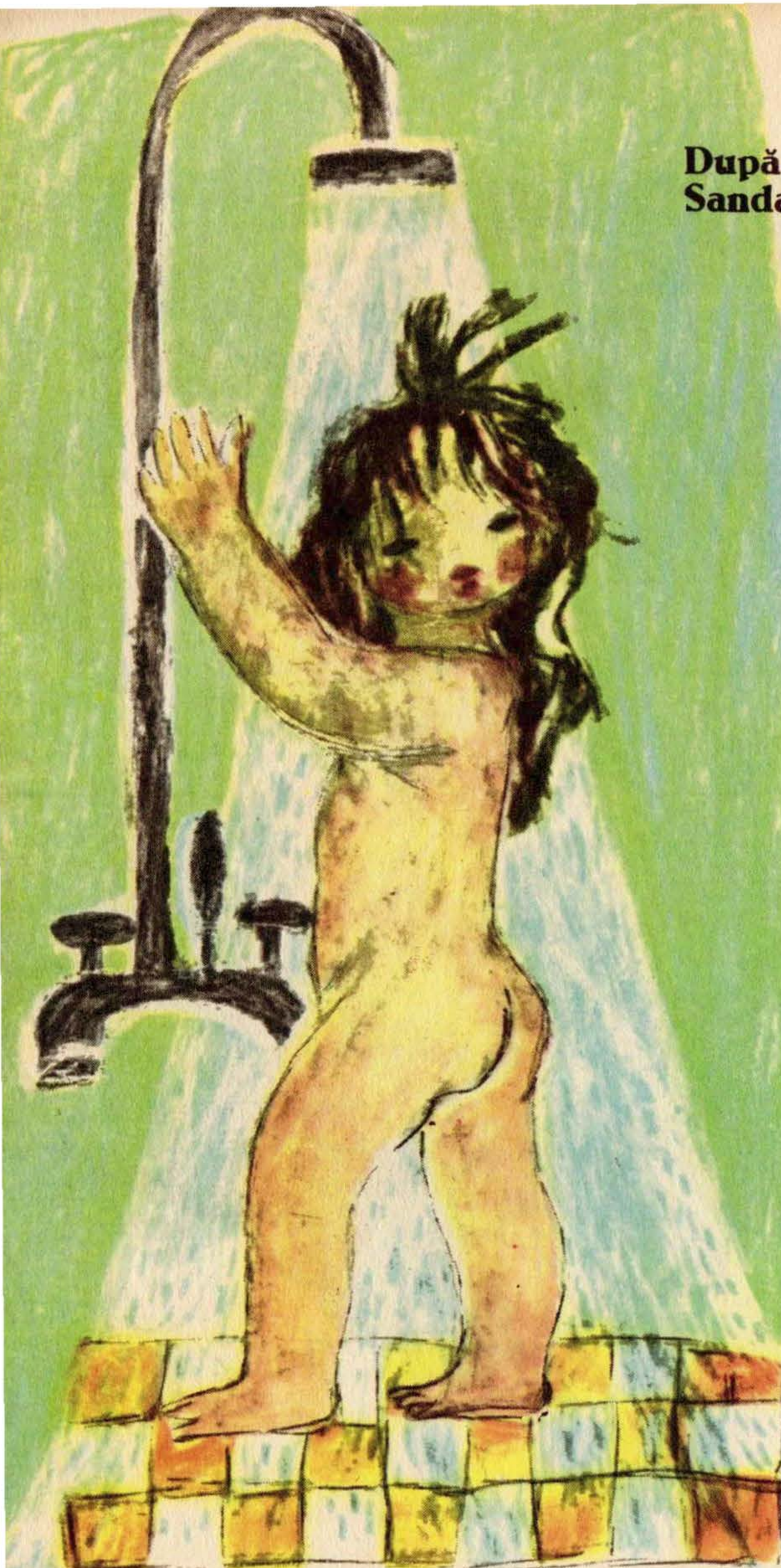
— Pleacă de-aici, murdarule, pleacă! Pleacă de aici!...

O să se iște furtună, pescarii n-o să mai poată prinde pești. Turiștii o să se plimbe pe mal plictisiți: — Ce-i cu furtuna asta? Din ce cauză s-a iscat? — Cum de ce? Un băiat, unul Dan din București, n-a vrut să se spele. N-a dat o singură dată cu apă pe obraz! Cum să nu se revolte marea?

Revolta noastră a încetat, fiindcă Dan se spală. Uite-l, a ieșit acum de sub duș! Îl mai recunoașteți?... S-ar putea să-l luăm totuși la mare, cînd o fi... mare!

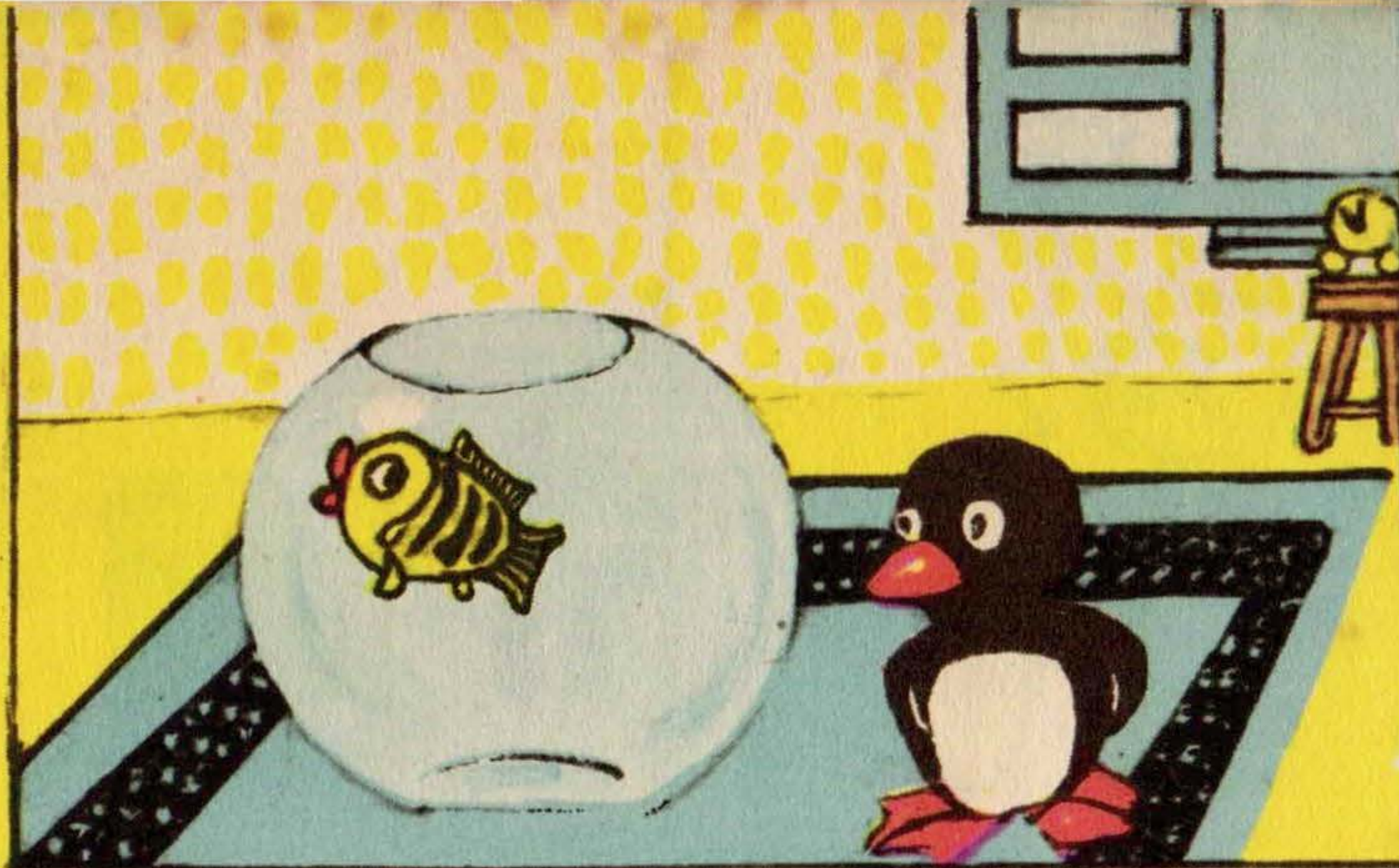
Dr. TERMOMETRU

Desen: VALENTINA BARDU

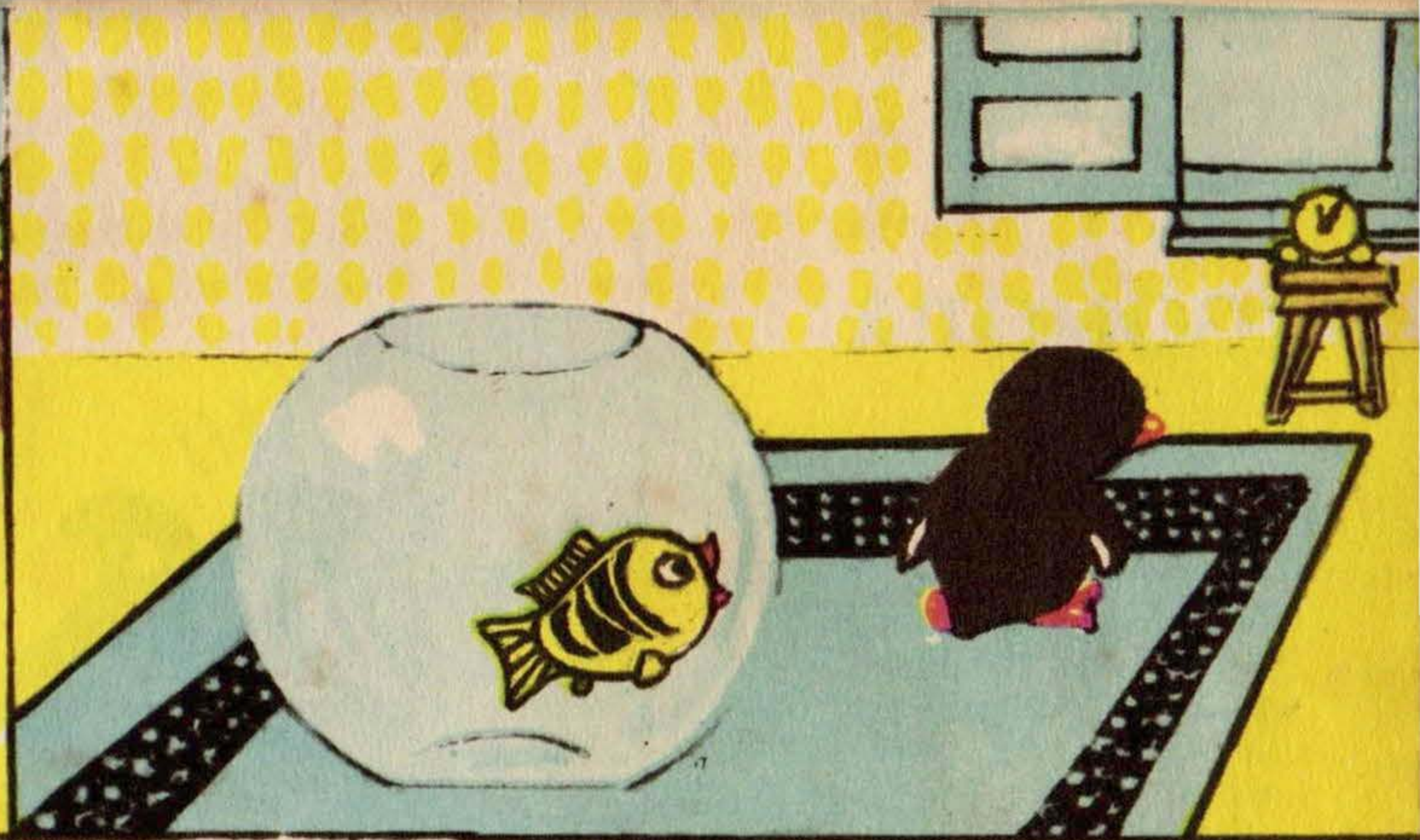

Caldo

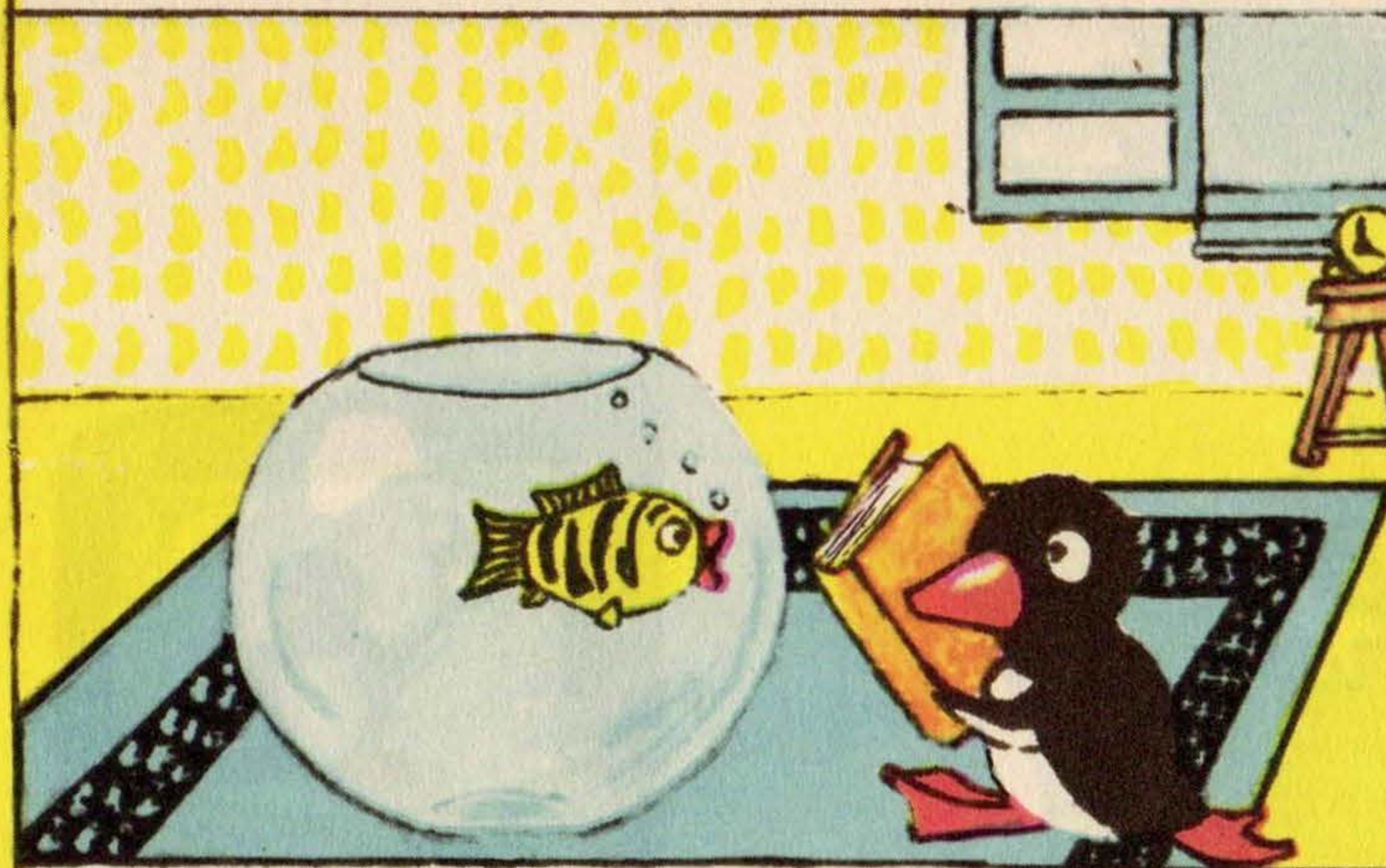
Text și desene:
GELLU NAUM

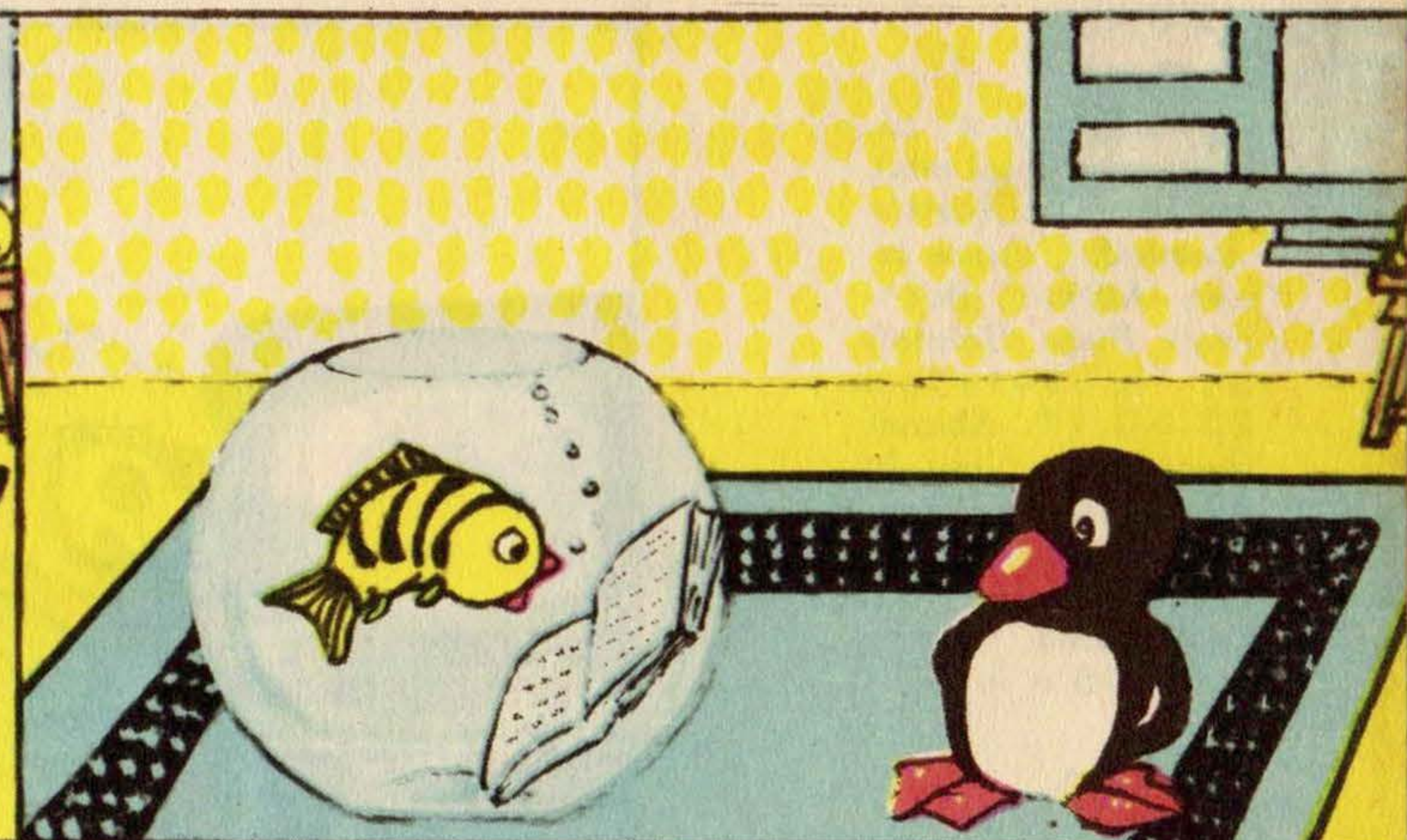
1. E știut că orice pește
În borcan se plictisește...

2. Deci avea Apolodor
Un prieten peștișor,
Mic și galben : un biban,
cumpărat cam de un an.

3. Și văzînd Apolodor
Că amicul peștișor
I se plictisea de moarte
I-a făcut cadou o carte.

4. De atunci,acel biban
Cere zilnic un roman...

ZGOMOTUL

Text și desene :
GELLU NAUM

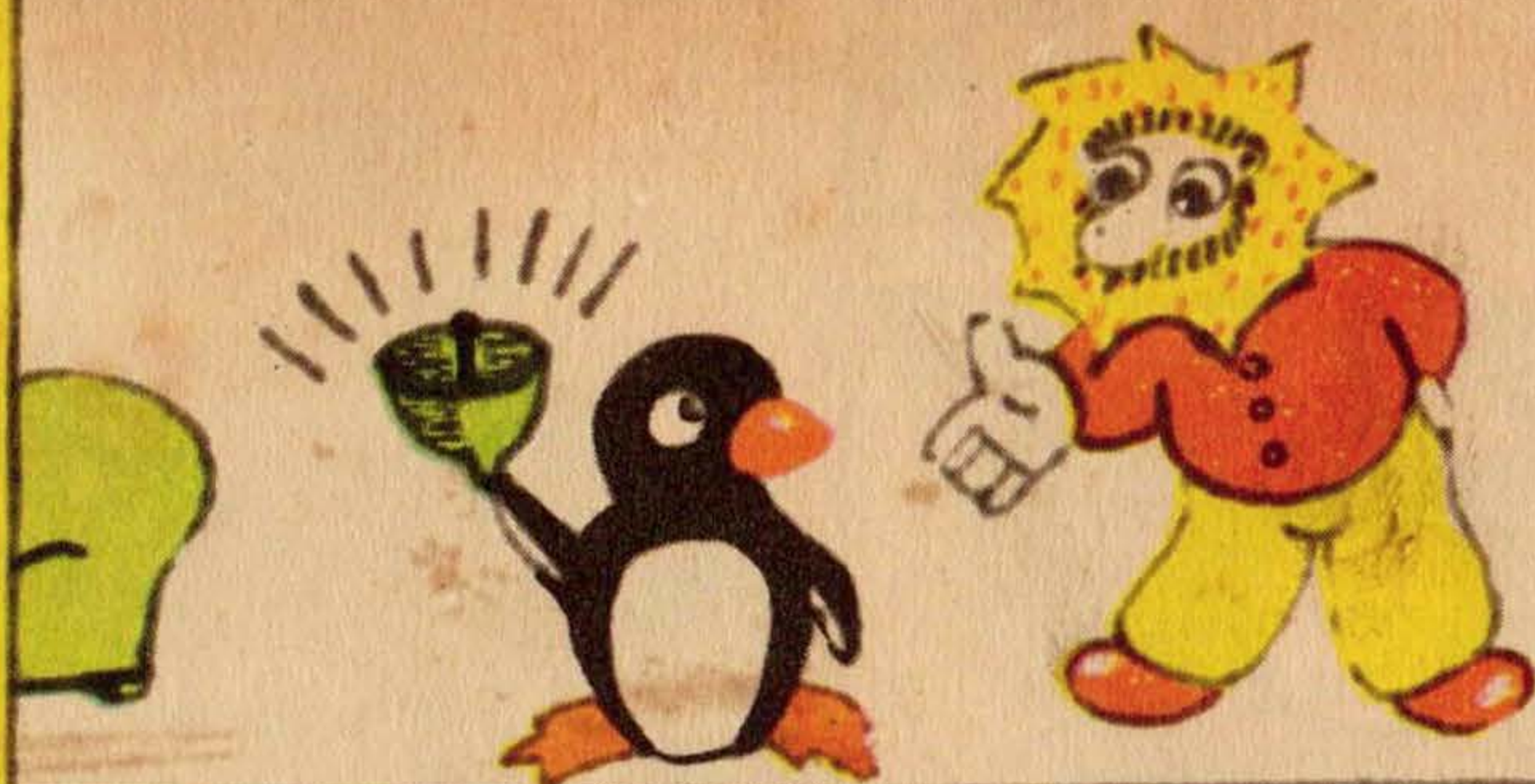
Noile aventuri ale
celor trei eroi „Pin-
guinul Apolodor”,
„Amedeu, cel mai
cumsecade leu”,
„Cangurul Ilie, blan-
dul din fotografie.”

„Arici Pogonici”, al-
bum pentru cei mici,
editat de revista
„Luminița”, apare lu-
nar. Adresa: Bucu-
rești, Piața Scîntei
nr. 1, telefon
17.60.10. Abona-
mentele se fac la
oficiile poștale, fac-
torii poștali și difu-
zorii voluntari din
școli, pînă în ziua
de 16 a lunii

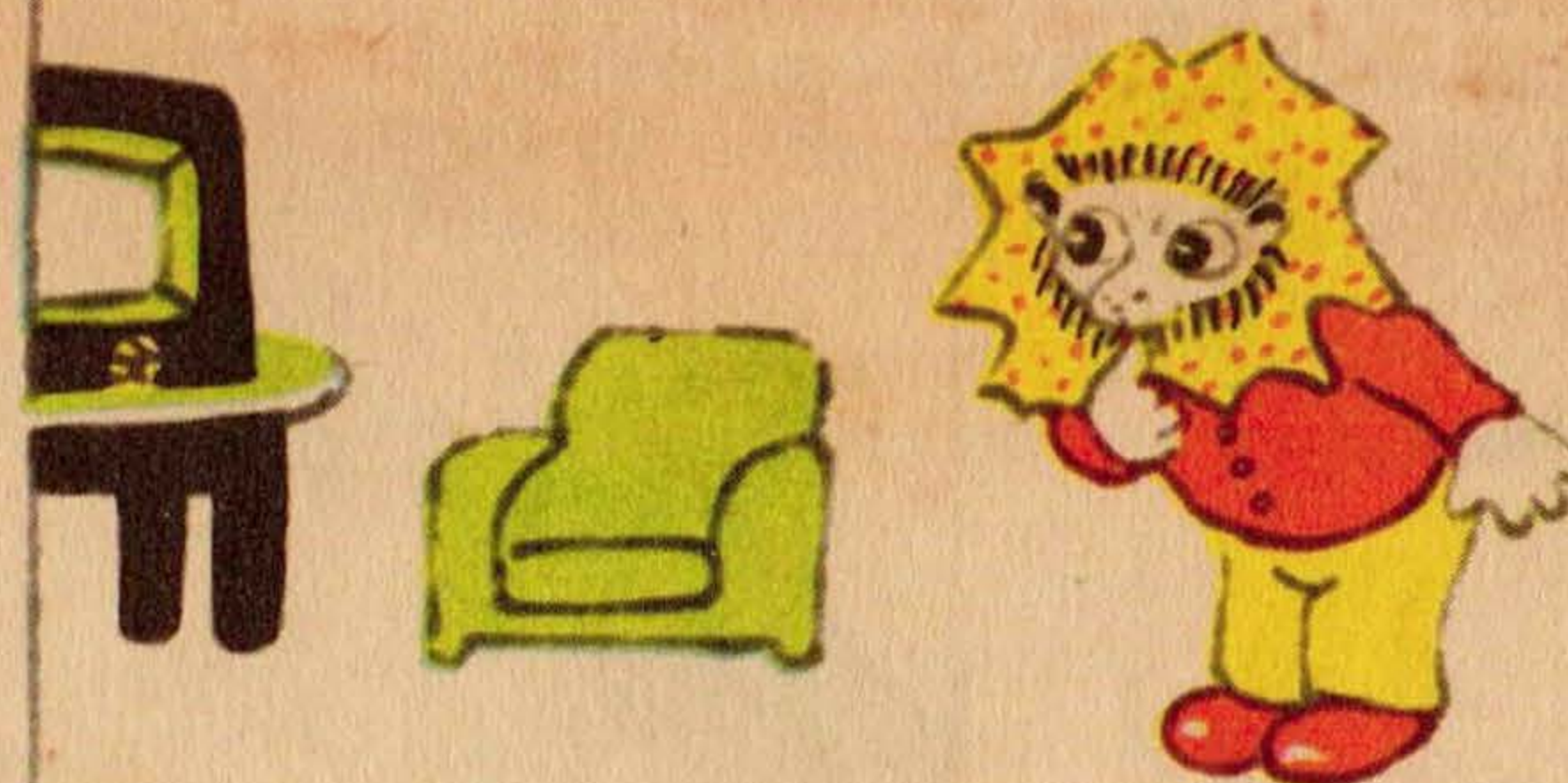
Lei 1,50

40 539

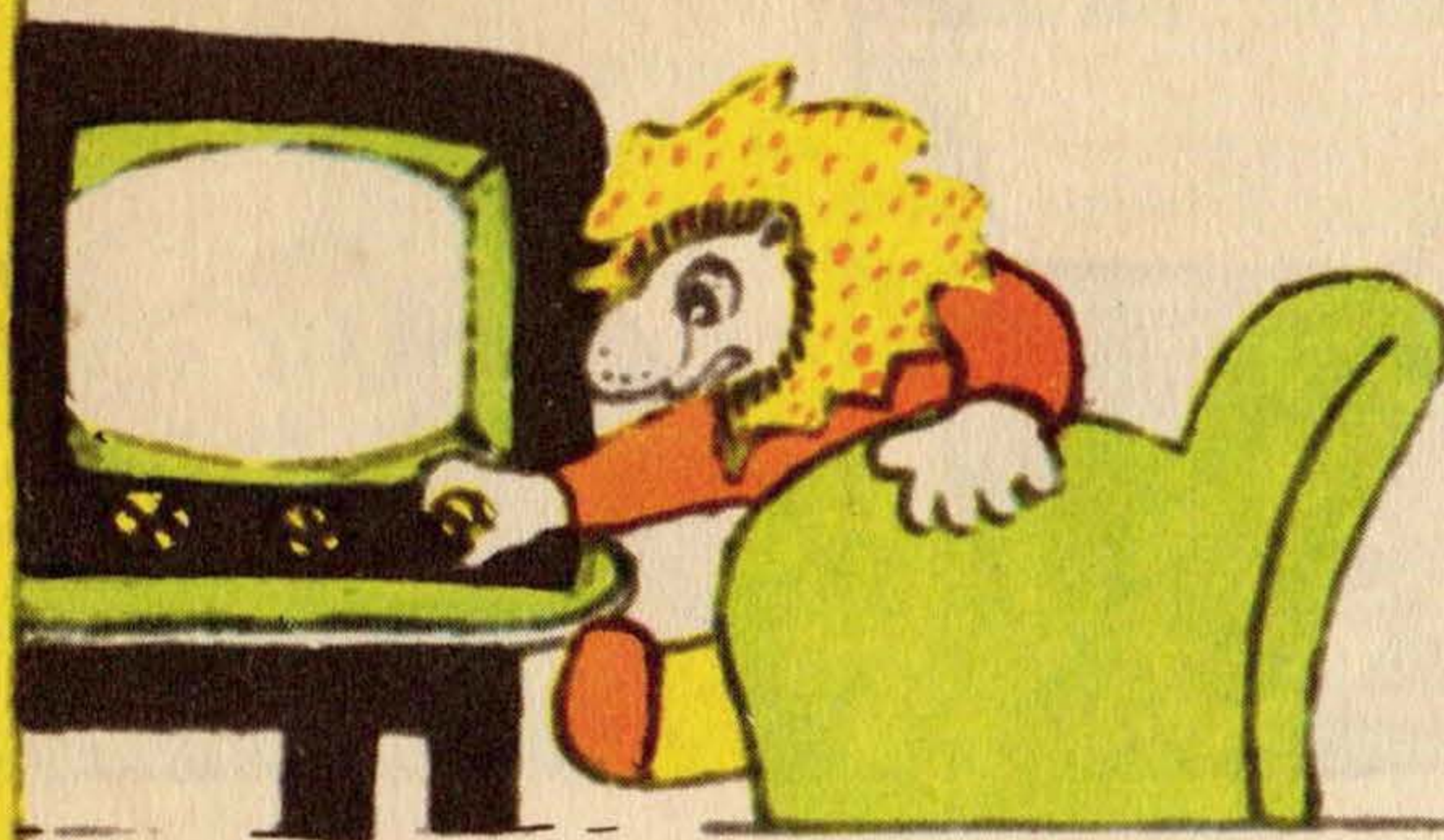
Coperta I: MAGDA ARDELEANU

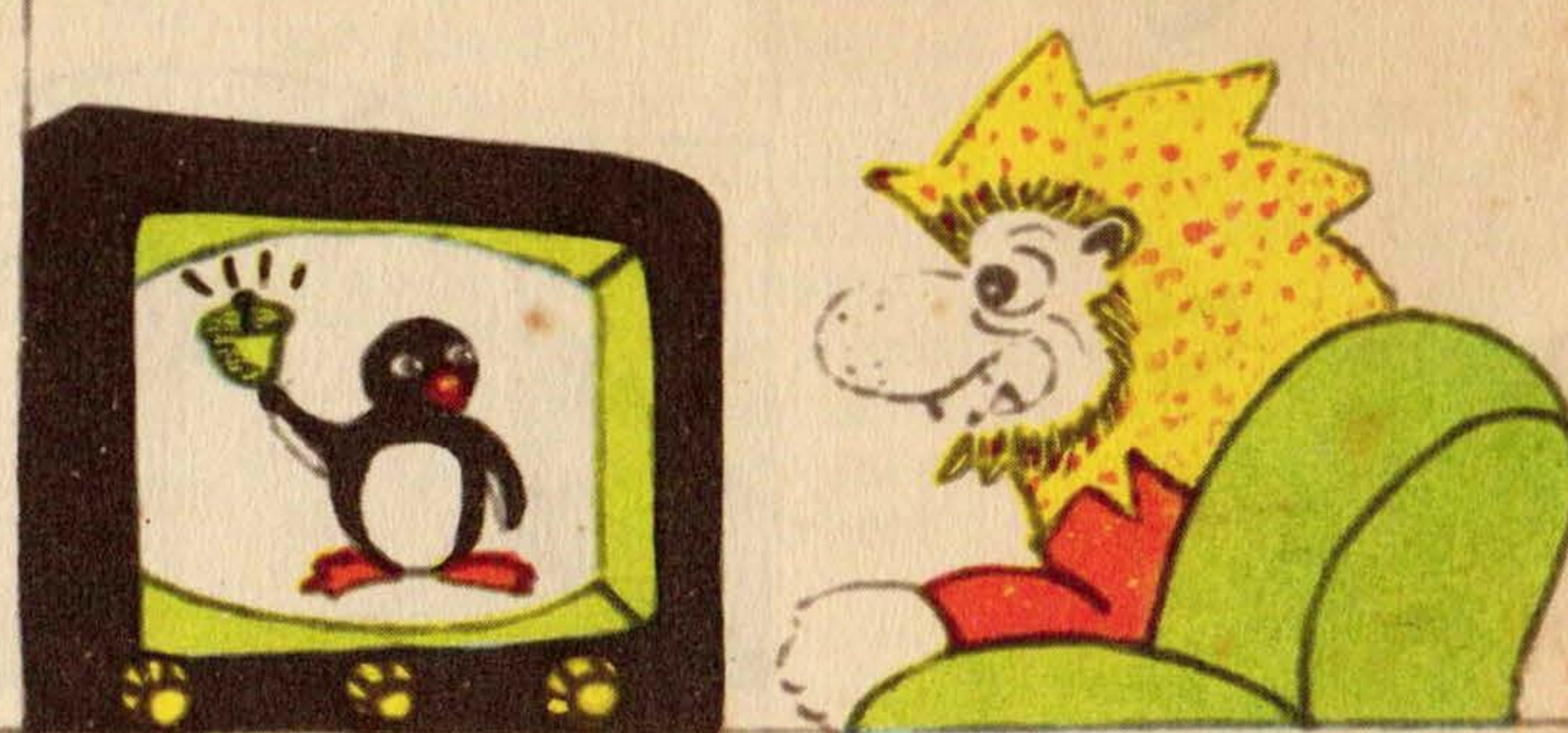
1. Zgomotul e foarte rău
Pentru cei din jurul tău.

2. Îl suport destul de greu
Chiar cu nervii mei de leu.

3. După ce-am scăpat de chin
Ia să mă destind puțin...

4. Astăzi, la televizor,
E program Apolodor...